

ZLATOMISNICI – 2021.

Opjevat ću čet'ri svećenika
i svetoga Franje redovnika,
ponosne i slavne Provincije
Presvetoga od Otkupitelja:
Gverić Matu župe Miljevac
i Ćurčiju Božu iz Lišana;
Maretića Žarka s Mirlovića
i iz grada Sinja Župić Juru.
Oni slave pedeset godina
od svojega svetog zaređenja.
Rođeni su za Drugoga rata
i velikog stradanja Hrvata.
S mnogo djece u obiteljima,
malo bješe i kruha i ruha.
Morali su u najmlađoj dobi
čuvat blago i u polju radit.
Nove vlasti bezbožne države
samo porez od seljaka traže.
U školu su pješke putovali
goli, bosu po kozjim stazama.
Učitelji uče: „Boga nema“!
roditelji u crkvu ih šalju.
Djeca misle što u kući čuju:
„Boga moli i voli Hrvatsku!“
Nakon osam razreda u školi
odlaze u Sinjsko sjemenište.
Tu ih čeka dosta teška kušnja:
Slaba hrana, velika hladnoća,
za učenje preteško gradivo,
disciplina, rano ustajanje.
A šezdeset i druge godine
na Visovcu habit odjenuše,
novicijat strogi započеше.
Tu se dugo moli, puno radi
i „kupus se naopako sadi“.
Ipak bješe ugodno življenje,

dobra hrana, život u prirodi.
Tu su vjeru svoju ojačali
i temelje zvanju postavili.
A onda ih komunisti zovu
služit vojsku tamo u daljini:
Teške vježbe i teško oružje,
„Ćuti pope!“, poruge slušaju.
Nakon toga u Sinj se vraćaju
gimnaziju ondje svršavaju.
Potom uče sveto bogoslovlje
u Makarskom drevnom samostanu.
Bješe vrijeme velikih promjena,
u Rimu se Koncil održava.
Rađaju se tad nove nauke
što su nekih vjeru uzdrmale.
Od svog puta mnogi odustaju
redovničko zvanje napuštaju.
Njih četiri čvrsti na svom putu
tu svečane zavjete polažu.
A u srpnju, dvadeset i sedmog,
devetsto i sedamdeset prve
na Visovcu bjehu zaređeni,
njih trojica: Mate, Božo, Žarko
po biskupu Josi Arneriću,
na daskama, vani ispod bora.
A dva dana kasnije u Sinju
zaredi se Župiću fra Jure,
po biskupu don Frani Franiću.
Započеше život svećenika
sadržajan i pun izazova.
Mise slave, dijele sakramente,
vode sprovod, blagoslove dijele.
Mate biva župnik raznih župa
i gvardijan više samostana.
Mlade uči, hodočašća vodi,
crkve gradi, dobro propovijeda,
uvijek blizak hrvatskom narodu.
Božo plovi misijskim vodama

u Africi Krista propovijeda.
Mnogo djece krštava i uči.
Crni narod Božu obožava.
Kad se vraća kući nakon rata
istim žarom župsku službu vrši.
Žarka šalju u svete zavode
da odgaja mlade kandidate.
Potom ide u zemlju daleku
da Nijemcima Krista propovijeda.
Kad se vraća malo prije rata
on postaje gvardijan i župnik.
Tri godine Provincijal bio,
trudio se, braću poštivao.
Jure osta skoro cijelog vijeka
pod okriljem Majke Gospe Sinjske,
u svetištu braće franjevac.
Tu on svira, pjeva, Boga slavi,
svoj zbor vodi, uči ih pjevanju.
A u Sinju, samostan i crkvu
bez Jure je teško zamisliti.
Sva četiri još uvijek aktivni
vjerni Kristu svoju službu vrše.
„Kao stablo kraj voda tekućih
u starosti plodove donose.“
Pritisnuti teretom godina,
pohođeni raznim bolestima,
al' još uvijek hrabro služe Bogu
i svojemu narodu hrvatskom.
Danas skupa Bogu zahvaljuju
za dar svoga svetog svećeništva
i za milost svoga redovništva.
Gospe naša Sinjska, Visovačka
i dalje se Kristu za njih moli!
Sveti Franjo i ostali sveci
budite im vazda u pomoći!

**Zahvalna (zlatna) misa na
Visovcu u 10:30 sati.**

Sva su braća dobrodošla!

**Svećenici neka ponesu albu i
bijelu štolu.**

fra Žarko Maretić